

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222200482
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3222200482.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: M.B.A. Finance, s.r.o., so sídlom Bratislava - Ružinov, Gusevova 6/6, IČO: 36 754 404, zastúpeného M.B.A. LEGAL advokátní kancelár s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Bratislava, Tallerova, IČO: 04 329 724, proti žalovanému: Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., X. mája XXX/XX, o zaplatenie 59,23 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti Platobnému rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 30. mája 2022, č.k. 4Csp/15/2022-57 v časti výroku II. - o trovách konania, takto

rozhodol:

Platobný rozkaz súdu prvej inštancie v napadnutej časti - vo výroku II. o trovách konania p o t v r d z u j e.

Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným platobným rozkazom, súd prvej inštancie uložil žalovanému výrokom I. povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 59,23 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 59,23 Eur od 11.01.2020 do zaplatenia, alebo podať v tej istej lehote odpor s vecným odôvodnením vo veci samej na tamojšom súde. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi (k rukám právneho zástupcu žalobcu) trovy právneho zastúpenia vo výške 56,46 Eur a ostatné trovy konania vo výške 16,50 Eur.

2. Proti tomuto platobnému rozkazu v časti výroku II. o náhrade trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu v tejto časti jeho zmenu tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 84,69 Eur. Dôvodil tým, že žalobca si v podanej žalobe vyčíslil trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podanie žaloby a zaslanie predžalobnej výzvy), ktoré si uplatnil v zmysle §13a ods. 1 d), §14 ods. 1 písm. a) a b) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Vyhláška“). Tarifná hodnota za 1 úkon právnej služby je 16,60 Eur, jeden úkon právnej služby je vo výške 28,23 Eur (16,60 + 11,63 Eur režijný paušál). Vzhľadom na vyššie uvedené mal teda za to, že náhrada trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby predstavuje spolu sumu 84,69 Eur, čím priznaná čiastka 56,46 Eur nie je správnu.

3. Žalovaný nevyužil svoje právo písomne sa k odvolaniu žalobcu vyjadriť.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie

prípustné, preskúmal platobný rozkaz v jeho napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379, § 380, § 381 a § 383 CSP a bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti - vo výroku II. o náhrade trov konania, je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Platobný rozkaz v rozsahu uloženia povinnosti žalovanému výrokom I., ktorým mu bolo uložené zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 59,23 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 59,23 Eur od 11.01.2020 do zaplataenia, odvolací súd nepreskúmaval, keďže rozhodnutie v tejto časti suspenzívnym účinkom odvolania dotknuté nebolo.

6. Odvolanie žalobcu smeruje teda len proti výroku II. platobného rozkazu vydaného súdom prvej inštancie v časti, v ktorej súd prvej inštancie zaviazal žalovaného, ako neúspešnú stranu, nahradiť žalobcovi, ako strane úspešnej, trovy konania vzniknuté titulom právneho zastúpenia vo výške 56,46 Eur a ostatné trovy konania vo výške 16,50 Eur. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca namieta výšku priznaných trov konania v časti náhrady trov právneho zastúpenia, pretože žalobcovi nebola priznaná výška v celom rozsahu ním uplatnených trov právneho zastúpenia, ktoré žalobca požadoval za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, predžalobná výzva). V konkrétosti namieta nepriznanie náhrady za úkon predžalobnej výzvy.

7. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie pri rozhodovaní využil inštitút platobného rozkazu podľa § 265 ods. 1 CSP, pričom platobný rozkaz bol vydaný sudcom.

8. Podľa § 357 písm. m) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

9. Výrok II. napadnutého platobného rozkazu o trovách konania je potrebné považovať za uznesenie, voči ktorému je prípustné odvolanie (čo do náhrady trov konania), či sťažnosť (čo do výšky trov konania), pričom o trovách konania (o náhrade aj výške trov) rozhodoval sudca, a preto odvolací súd je toho názoru, že takéto rozhodnutie bolo možné napadnúť odvolaním, o ktorom rozhodne odvolací súd, a preto takto odvolací súd ako odvolanie posúdil aj podanie žalobcu označené ako „sťažnosť žalobcu voči výroku o trovách konania“. Na účely konania o platobnom rozkaze sa výrok o trovách konania považuje za uznesenie (§ 265 ods. 1 CSP). Vzhľadom na zákonom predpokladané rozhodnutie o nároku i o výške trov konania v platobnom rozkaze naraz (v prípade rozhodnutia sudcu) v takejto jednote je potom potrebné rozhodnutie o nároku a o výške trov konania vnímať aj z hľadiska odvolania a toto považovať za prípustné už len preto, že prípustným je odvolanie proti jeho procesne neoddeliteľnej časti (o nároku). Inak povedané, pokiaľ sudca rozhoduje vo veci platobným rozkazom, čo súčasný právny stav nevyklučuje, rozhodne tak o nároku, ako aj o výške trov konania. Z hľadiska posúdenia prípustnosti odvolania voči takémuto výroku nie je podstatné, že sudca nerozhodol len o nároku, ale aj o výške.

10. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11. Zmyslom a účelom náhrady trov v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane sporu náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel, alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy SR).

12. Civilný sporový poriadok vo vyššie uvedenom ustanovení § 251 CSP výslovne upravuje, že trovami konania sú len tie výdavky, ktoré vzniknú v konaní. Čo sa týka úkonu právnej služby „predžalobná výzva“, za takýto úkon nemožno žalobcovi priznať náhradu trov konania, nakoľko toto podanie bolo žalovanému adresované pred začatím konania. Podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vzniknú v konaní, t.j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo skutočnosti, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania, je začatie súdneho konania. Dovtedy nejde o trovy konania, aj keď sú tieto trovy navonok úzko spojené so súdnym konaním. Tieto náklady treba považovať len za náklady spojené s

uplatnením pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ a je potrebné ich aj takto uplatniť, t.j. v rozsahu príslušenstva pohľadávky. Je potrebné tiež zdôrazniť, že aj keď si žalobca uplatnil v zmysle § 13a Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s účinnosťou od 15.6.2019 ako úkon predžalobnú výzvu, odvolací súd je toho názoru, že žalobcovi tento úkon nepatrí a to s poukazom na už cit. ust. § 251 CSP, ktorý je svojou právnou silou nadradený podzákonnému právnemu predpisu, a to Vyhláške č. 655/2004 Z.z.. Z uvedeného dôvodu výdavky spojené s predžalobnou výzvou nemajú charakter trov konania tak, ako ich definuje procesný predpis, a nie je ich preto možné v rámci rozhodovania o náhrade trov konania priznať.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu, nie je teda v tomto smere opodstatnená odvolacia námietka žalobcu, nakoľko Civilný sporový poriadok jasne upravuje, že trovami konania sú tie výdavky, ktoré vzniknú v konaní. Úkon právnej služby - predžalobná výzva preto nemohol byť predmetom náhrady trov v súdnom konaní, a to ani výkladom v zmysle článku 7 Civilného sporového poriadku. Zároveň je potrebné uviesť, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 59,23 Eur od 11.01.2020 do zaplatenia s úrokom z omeškania vo výške 5 %, ktorý mu bol aj priznaný výrokom I. platobného rozkazu, voči ktorému nebol podaný odpor. Uplatnené nároky na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcom v rámci vyúčtovania trov konania nemožno tak už hodnotiť ani ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ale len ako uplatnený nárok na náhradu trov konania. K otázke toho, či úkon právnej služby - predžalobná výzva je možné považovať za úkon súvisiaci s uplatnením nároku na súde, zaujal stanovisko vo svojom rozhodnutí pod sp.zn. III. ÚS 659/2021 zo dňa 30. novembra 2021 tiež Ústavný súd SR, keď v uviedol, že „...Ustanovenie § 251 CSP v rovine definície normuje trovy konania a spája ich s konaním. Relevanciu tak nadobúda začatie konania (§ 156 CSP) a v tej súvislosti aj posúdenie úkonov príprava a prevzatie právneho zastúpenia, spísanie žaloby a pod., ktoré sú realizované (a zrejme často aj zaplatené) ešte pred formálnym začatím konania, ale súdy ich za spadajúce pod § 251 CSP štandardne považujú (III. ÚS 642/2021). K výdavkom, ktoré vznikli v konaní, patria aj tie, ktoré vznikli v priamej súvislosti s jeho začatím, do sféry ktorého predžalobná výzva nepatrí. Kým pre porovnanie spísanie žaloby so začatím konania súvisí priamo, predžalobná výzva síce môže mať význam, avšak nie je bezpodmienečne nevyhnutá pre uplatnenie nároku na súd (II.ÚS 22/220).“ Z uvedeného je teda zrejme, že nepriznanie náhrady trov konania za úkon právnej služby - predžalobná výzva je v súlade s názorom zastávaným najvyššou súdnou autoritou.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd zastáva názor, že žalobcovi bolo možné priznať len náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a za dva úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky o náhradách a odmenách advokátov, t.j. za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podanú žalobu, oba právne úkony po 16,60 Eur a režijný paušál k dvom úkonom právnej služby, t. j. za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 9,21 Eur (rok 2018) a za podanie žaloby vo výške 11,63 Eur (rok 2022), zvýšené o sadzbu DPH 20%, a teda v celkovej výške 54,04 eur, ako tieto mal priznať aj súd prvej inštancie v platobnom rozkaze. Súdom prvej inštancie bola síce správne priznaná náhrada trov konania len za dva úkony právnej služby, avšak nesprávne v ich vyčíslení viac, teda vo výške 56,46 Eur. Odvolací súd však v danom prípade prihliadol na princíp Civilného sporového poriadku „reformatio in peius“, ktorý vyplýva z ust. § 16 ods. 3 CSP v zmysle ktorého, v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila. Súd konajúci a rozhodujúci o uplatnenom opravnom prostriedku, teda nemôže zásadne rozhodnúť horšie, ako to pre uplatniteľa opravného prostriedku vyplýva z napadnutého rozhodnutia.

15. Vo svetle vyššie uvedeného, odvolací súd platobný rozkaz v napadnutom výroku II. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ako úspešnej strane sporu v odvolacom konaní, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže tomuto trovu v odvolacom konaní nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).